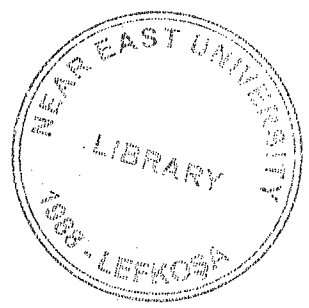




KKTC
YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
FEN-EDEBİYAT FAKÜLTESİ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BÖLÜMÜ

1955-1974 YILLARI ARASINDA KIBRIS'TA YAŞANAN
CANLI OLAYLAR

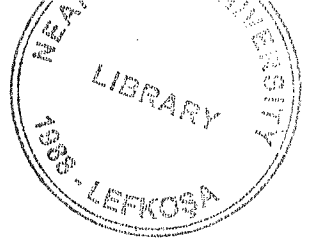
MEZUNİYET ÇALIŞMASI

HAZIRLAYAN:
SÜLEYMEN AVAROĞLU
970041
4-A

DANIŞMAN:
DOÇ.DR. BÜLENT YORULMAZ

LEFKOŞA 2001

İÇİNDEKİLER



I - ÖNSÖZ

II - GİRİŞ

III- METİNLER

1- 1958 YILINA AİT CANLI SAVAŞ ANILARI 6

Nazlı Çizili 7

Mehmet Zeki Sevicer 8

Hayrettin Kesbiç 9

2- 1963 YILINA AİT CANLI SAVAŞ ANILARI 12

İsmi Mahfuz 13

Nezaket Kesbiç 14

3- 1974 YILINA AİT CANLI SAVAŞ ANILARI 15

Kutret Seyhun 16

Ahmet Karas 20

İsmi Mahfuz 22

Sultan Pınardan 24

Rasım Amca 26-27-28-30

Sermin Çağla 31

Sinan Pınardan 34

IV - İNDEKS

ÖNSÖZ

1958-1974 Yılları arasındaki canlı anıların bizlere mezuniyet çalışması olarak verilmesi, tarihimizi bizlere hatırlatmak açısından çok değerli bir çalışma olmuştur.

Mezuniyet çalışmasında bu konunun seçilmesi biz gençlerin, büyüklerimizin ne kadar büyük sıkıntılarla hürriyetlerini kazandıklarını daha iyi anlamamızı ve vatana olan bağlılığımızı büyük ölçüde artırmıştır.

Anıları toplamak için görüştüğüm kişiler bazen hüznelendiler, bazen gözleri doldu, bazen de ağladılar. Bende onların yaşadıklarına isyan ettim. Bu çalışmayı bitirdikten sonra onların duygularını çok daha iyi anlıyorum.

Bu konuyu bize mezuniyet çalışması olarak veren danışman öğretmenimiz Doc.Dr. Bülent Yorulmaz'a ve anılarını benimle paylaşan kişilere teşekkür ederim.

Süleyman AVAROĞLU

GİRİŞ

Kıbrıs Türk Halkı adaya 1571 yılında Osmanlı İmparatorluğu döneminde ayak basmıştır. Osmanlı Devleti yüzyıllar boyunca adadaki insanlara eşit davranmış, dini özgürlükler vermiştir. 1878 yılında Kıbrıs İngilizlere kiralandıktan sonra bu eşitlik ve dini özgürlükler ortadan kalkmıştır.

Rumlar Megalo İdea'ı (Büyük Hayaller) gerçekleştirmek için faaliyete geçer. 1931 isyanından sonra İngiliz Devleti sert tedbirleri sadece Rumlara değil Türklerde uygulamaya başlamıştır. Bu sert tedbirler içerisinde en kötüsü artık Türk Tarihinin okutulmayacak olmasıydı. Türk Halkına artık Türk denilmeyecek Müslüman diye hitap edilecekti. İngilizler bize kendi tarihimizi ve en önemlisi kendi benliğimizi unutturmaya çalışıyorlardı. Ancak Türk halkı hiçbir zaman kendi benliğini unutmamıştır.

Yunanlılar adayı kendilerine bağlamak için birçok yola başvurmuşlardır. 1 Nisan 1955'de Rumlar ENOSİS'i gerçekleştirmek amacıyla EOKA adlı teşkilatı kurmuşlardır. Bu yeraltı teşkilatı Türkleri yok etmek için faaliyete geçer. İngiliz idaresine karşı olan bu isyanda aslında asıl hedef Türklerdi. Rumlar adayı Yunanistan'a bağlamak istiyorlardı. Bu rüya içinde Rumlar Türk köylerini bastılar ihtiyar, genç, çocuk demeden Türkleri öldürmeye başladılar. Yoldaki, tarladaki, evlerindeki Türkleri öldürerek bizi yıldırmaya çalıştılar. Ancak biz bu ölen insanları unutmadık. Kıbrıs Türk Halkı biryandan kudurmuş Rumlara karşı koymaya çalışırken

bir yandan da İngiliz Sömürge İdaresine karşı koymaya çalışıyordu. Ne Rum'un pis emelleri ne de İngilizlerin baskısı Türk Halkının milli duygularına gem vurmuştur. Aksine her olay , öldürülen her Türk'ün acısı ile şahlanan duyguları, mücadele azmini daha da güçlendiriyordu.

Bu arada Türk Toplumunu EOKA'ya karşı VOLKAN teşkilatını kurar. Daha sonra VOLKAN; TÜRK MUKAVEMET TEŞKİLATI adı altında daha sistemli bir şekilde çalışmalarını sürdürür.

27-28 Ocak 1958'de İngiliz sömürmesine karşı Türk toplumu Girne Kapısında baş kaldırır. Bu direniş İngilizler tarafından kanlı bir şekilde bastırılmaya çalışılır. O direnişte bir çok insanımız şehit düşmüştür.

Türklerin bu ölüm kalım savaşında Dr. Küçük Kıbrıs davasını dış dünyaya duyurmak için gazetesinde yazılar yazar. Türkiye'ye giderek durumu anlatır. Rumlar ise hem İngilizlere hem Türk'lere saldırıyorlardı. Tutsak olmamak için ölmek gerekti. Artık bu yoldan dönülemezdi. Türk tek yürekti.

İngilizlerin isteği üzerine Türkiye-İngiltere-Yunanistan arasında Zürih ve Londra Antlaşmaları yapılır. Kıbrıs Türk Halkını Dr. Küçük ,Osman Örek ve Rauf Raif Denktaş temsil eder. 16 Ağustos 1960 yılında Kıbrıs Cumhuriyeti kurulur.82 yıl aradan sonra Mehmetcik Kıbrıs'a ayak basar.

1963 yılında Rumlar plan değiştirerek 8 saat içinde Türkleri yok etmek için Akritas Planını yaparlar. 20 Aralık'ı 21 Aralık'a bağlayan gecede gecede plan uygulamaya konur. Ancak bu plan hiçbir zaman başarılı olamaz.

Artık sokaklarda savaş vardır. Rumlar birçok masum vatandaşımızı öldürmüşlerdir. Lefkoşa'daki çatışmalar adanın dört bir tarafına yayılmıştır.

Bu durum 1974 yılına kadar devam etti. Kahraman Mücahitlerimiz usanmadan bıkmadan dağlarda nöbet tuttu. Bir gün Türkiye'nin gelip bizi kurtaracağı umuduydu bunca acılara, sıkıntılara katlanmanın tek yolu.

15 Temmuz 1974'te Rumlar kendi aralarında Cunta darbesini başlatır. Rumlar kendi aralarında savaşmaya başladılar. Ancak tekrar Türklere döndüler. 20 Temmuz sabahı Türkiye Cumhuriyeti Türk kıyımını durdurmak ve adaya barış geçirmek için Mutlu Barış Harekatını başlattı. Mücahit ve Mehmetcik omuz omuza vatani kurtarma mücadelesinde. Yıllardır özlemini duyduğı Mehmetcik artık adadaydı.

14 Ağustos 1974'te 2. Barış Harekatı başlar. Ancak Rum son çırpınışlar içerisinde Muratağa , Sandallar ve Tařkent'te katliamlar yapar. İnsanlarımız diri diri toprağa gömüldü. Üç aylık çocuklar anneleriyle gömüldü. Aynı tarihte Baf'tan da katliam haberleri gelir.

2. Barış harekatı ile Kıbrıs'ın sınırları çizilmiştir. Özgürlüğüne kavuşan Kıbrıs Türk Halkı'nın kendi toprakları üzerinde devlet kurma zamanı gelmiştir. 15 Kasım 1983'te Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kurulur. İnsanlarımız kendi topraklarında özgürce ve gururla yaşamaya başlamıştır.

şimdi hepimize düşen görev şehitlerimizin kanı ile sulanan bu toprakları ilelebet yaşatmak bayrağımızı nesilden nesile aktarmaktır.

III - METİNLER

1-1958 YILINA AİT CANLI SAVAŞ ANILARI

İsim : Nazlı Çizili

Yaş : 1922 Gönendere Doğumlu

Meslek :Ev Hanımı

1958 Yılıydı. Kocam otobüs şöförüydü. Yine yollarda barikatlar vardı. Sefere çıktığı bir gün Lefkoşa'dan dönüşünde oradaki öğrenciler kirli çamaşırlarını köye anneleri yıkasın diye gönderdiler. Ama bu elbiselerin içerisinde mücahit elbiseleri de olduğunu şöför bilmiyordu. Kocam her defasında onları uyarmasına rağmen onlar yine mücahit elbiselerini o gün otobüse koymuşlardı. Barikatta kontrol edilirken bu elbiseler bulundu, kocam çok şaşırmış ve korkmuştu. Elbiseleri aldılar, şöförü de alıp götürdüler. Yolcular ve otobüs uzun süre barikatta kalmış. Kocamı kelepceleyip Yunan kampına götürüp hapsedtiler. Daha sonra Birleşmiş Milletlerin aracılığı ile suçsuz olduğunu isbatlandı ve birkaç gün sonra serbest bırakıldı.

Birleşmiş Milletler barikatta olayı görmüş ama o an müdahale edemeceği için daha sonra olaya el koydu. Yunan komutanı kocamı tutuklayan askerlere sormuş ‘‘Neden bu adamı buraya getirdiniz.’’ Onlar da mücahit arbası bulduk demişler. Komutan kızmış biz adada Mücahit olduğunu bilmiyormuyuz, bu askerler çıplak mı gezer. Bu bir suç olamaz çabuk serbest bırakın bu adamı demiş. Kocamı o gün serbest bıraktılar. Ama biz köyde bağırıp ağlaşıyorduk. Ne yapacağımızı bilmiyorduk.

İsim : Mehmet Zeki Sevicer

Yaş : 1934 Göneneder Doğumlu

Meslek: Demirci

1958 yılında bir Taksim söylentileri çıkmıştı ve Saray Otelin önünde yürüyüşe gitmiştik. İngilizlerin bunu kabul ettiği söyliyordu. Dr. Küçük 'ün İngiliz askerleri ve polisler yolu kapattıydı. Bir polis arkadaş İngiliz askerlerini dinlemedi ve şöyle dedi. "ben İngiliz hükümetine polislik yapamam" dedi. Ve elbiselerini çıkartıp attı. Orada İngiliz askerleri dağıtmak istedi. Gelen jibleri devirip benzin danglarını delip yaktık 7 tane olduğunu hatırlıyorum. Yangını söndürmek için gelen itfaye halktan geçemedi ve mecbur oldu. Polisin kapısının önünde kalsın. Gittim itfayenin dangını delip onuda ateşleyecektim. Balkonda bir İngiliz çavuşu "dokunma seni vururum" diye beni ihtar etti. Çekti tabancasını ben ise yere diz çöktüm ve dangı yarmaya çalıştım. Önüme asfaltın üstüne ateş etti. Yerden çıkan taşlar ayağımı yaraladı. Askerler müdahale etti ve itfayenin dangını yaramadık. Yeni takviye alarak bizi dağıttılar. Yaralı halimle Ford garajının olduğu yere gittik demir kapıları ben kendim yararak içeri girdik ve orayı ateşe verdik. Bunun üzerine bizi oradan uzaklaştırmak için İngiliz uçağı üzerine bizi oradan uzaklaştırmak için İngiliz uçağı üzerimize çakıl taşı attı. Gece oldu dağıldık. Yaralı yaralı köye gittim ve 1 hafta kaldım. Ortada gözükmedim.

İsim : Hayrettin Kesbiç

Yaş : 45 Antalya Doğumlu

Meslek :Döşemeci

Sene 1963, dokuz yaşımdayım. Dokuz yaşına kadar Antalya'da yaşadım. Truva adlı bir gemiyle Kıbrıs'a geldim. Gemiye bindiğimde gideceğim yeri bilmiyordum. Piroi adlı bir köye geldik. Annemin söylediğine göre ailemin hepsi o köydeymiş. Nisan ayında adaya gelmiştim. Burada okula 2. Sınıftan yazıldım. Okul bitene kadar orada okudum, 3. Sınıfta Aralık'a kadar okudum .

Bir gün öğretmenimiz gelmedi. Dediler ki savaş çıktı, köyün büyükleri silahları yerden çıkardılar ve temizlemeye başladılar.İlk defa orada piyade gördüm. Büyükler silahları temizlerken ben çocuklar ve kadınlarla birlikte torbalara kum dolduruyordum. İlk başlarda bu oyun gibiydi.Köyde, Kasap Skordo diye bir adam vardı. Lefkoşa'da ne var ne yok diye yola çıktılar. Giderken Rumlar arabalarına ateş açtı. Kardeşi orada öldü. Geri dönüşte Skorda İngiliz konvoyuna katılmış. Ancak konvoyu yazılı olmadığı için Rumlar onu konvoydan çıkardılar. Şimdi ne ölüsü ne de dirisi vardır.

Kasap Skordo'dan biz silah ve yiyecek konusunda haber beklerdik. Köyde 120 kişidik. Dayanabildiğimiz kadar dayandık. Köyün yiyeceği tükendi, 120 kişilik nüfusta 20 tane silah tutan insan kalanlar çoluk çocu, yaşlı ve kandındı. Köyde sözü geçen erkekler yemek için bir karar aldılar. 4 kişi köyün hızlı koşan erkekleri traktörle Rum tarlalarından yiyecek çaldılar. 10 gün kadar bu bizi idare etti. 2. Defa güttüklerinde Rumlar durumu anlamıştılar ve pusuya yatmıştılar. Giden kişilerin ellerinde av tüfekleri vardı. 7 Landrover ile bu insanları kısırdılar. Başka yöne sürdüler. En yakın köy olan Aysozomono (Şimdi Rum tarafındadır)'ya sürdüler.

4 kişiden ikisi ayrıldı ve çatışmaya başladı. Köyde kalan 16 erkek silah seslerini duyduktan sonra ihtiyarlara silah bırakarak bir kamyonla yola çıktılar. 7 Landrovere karşı bir kamyon insan çatışmanın olduğu bölgeye gidip oradaki iki kişiyi kurtardılar. Rumlarla çatışma oldu ve Üç Rum vuruldu. Bizden vurulan olmadı. Bu hadiseden sonra yerli (Köylü) Rumlar bize haber verdi. Köyden ayrılın yoksa basılacaksınız.

Uyarı üzerine Luricina'ya (Akıncılar) gittik. 6 ay o köyde kaldık. 6 ay boyunca et yağ görmedik En güzel yeyceğim şekerli ekmektir. Ondan sonra Lefkoşa Baf kapısına taşındık. Bir evde dört aile kalıyordu. Evin dört odası bir solanı bir de tuvaleti vardı. Lefkoşa'ya geldiğimizde artık 64 olmuştu. Lefkoşa'da okula yazıldım. Okuldan döndükten sonra bir Türk mevzisinde Rum tarafına doğru mahalledeki çocuklarla birlikte tünel kazmaya başladık. Mücahitlere yardımcı oluyorduk. O zamanki Baf kapısı karakoluna gelene kadar yardım ettik. Ondan sonra çocukları komadılar, şimdiki Yiğitler Burcu'na kadar tünel kazıldı. Bir gün çok şiddetli bir yağmur yağdı ve surların taşları yıkıldı ve mevzi ortaya çıktı. Rumlar Barış Gücü'ne baskı yaptı. Barış Gücü aroya kule yaptı. Barış Gücü oradaydı. Biz oradaki meydanlıkta pirili oynardık. Mücahitlerin sorumlusu olduğu Gavur ali diye adam vardı. Bir gün Gavur Ali yanımızdayken bir mücahit koşarak geldi. "Komutanım iki Rum ağaca çıkıyor. Silahları var ateş edelim mi." diye sordu. Gavur Ali de silahları varsa ateş edin dedi. Bu kelime ağzından çıkâr çıkmaz silah sesleri duyduk. Biz yerde emekleyerek eve kaçtık. Çatışma 4 saat sürdü. İki Rum ödürüldü.

Olaylardan sonra ateşkes oldu. İnsanlar Rum tarafında çalışmaya başladı. Başka yerlerde çatışmalar devam ediyordu, ama o kadar şiddetli değildi. 1973'te ben T.C.doğumlu olduğum için Türkiye'ye askerlik yapmaya gittim. Ben 4.5 aylık askerken Barış Harekatı başladı. Orada gönüllü olduğum halde gönderilmedim.

Olduğum birlik geri hizmetteydi bu yüzden gönderilmedim. Harekatı televizyonlardan izledim

**2 – 1963 YILINA AİT
CANLI SAVAŞ ANILARI**

İsim Mahfuz

Yaş: 1946 Lefkoşa Doğumlu

Meslek: Emekli Memur

1965 yılında Dar Boğazdaydık. Biz birkaç arkadaş müziğe meraklıydık. İspanyol gitarını bölüğe götürmüştük. Çadırda çalışmaya başladık. Bölük komutanımız bizi gördü ve bizi destekledi. Daha sonra Boğaz sancaktarı Fırtına Bey bize bir bateri alıp hediye etti ve bizi teşvik etti. Biz de grubun adını "Fırtına" koyduk. Neticede çalışmalara başladık. 1966 yılında programlara girdik. Grubun esas üyeleri Hasan Türker, İrteş Çörekcioğlu, Özkan Çetiner, Mustafa Sezgin ve ben Aysın Canbaz'dan oluşuyordu. Mücahitlere moral gecesi oluşturuyorduk. Orada çalıp söylüyorduk. Daha sonra Boğaz Sancağına ait olan Kırmı Çınar Gazinosu, Yaşar Aile Gazinosu ve Kadife Kalede haftalık eğlenceler hazırlandı ve orada çaldık. Bu arada düğünlere gittik. Düğünlerden elde ettiğimiz gelirle bölüklere televizyon aldık. İşte 1974 sonuna kadar müzikten şahsi gelir yapmadık. Hep asker için çalıştık. 1974 yılına kadar hep böyle devam ettik.

Adı Soyadı: Nezaket Kesbiç

Doğum Yeri ve Tarihi: 1960 Gönyeli

Mesleği: Ev Hanımı

“Sabaha yakın bize haber geldi. “Herkes beton evlere ve sığınaklara girsin. Türkiye çıkartma yapacak.”Yarım inşaata gittik.Saat 6:00-6:30 arası uçaklar gelmeye başladı. Ayten isimli bir bayan kırmızı kazağını çıkartıp uçaklara sallamaya başladı. Görevli birisi gelip kızdı. “Neden sallıyorsun?” o da dedi “Türk uçağıdır bizi görsünler diye sallarım.” Görevli ona dediki “Türk uçağı olduğunu nerden bilin! İçeri gir”. Babam sinirlendi ve bizi eve götürdü. Öleceksak evimizde ölelim diye. Evdeyken havan atışı başladı. Karşı eve havan düştü. Havanın bir parçası bizim evin bir penceresinden girdi öbüründen çıktı.Babam dediki “Tekrar beton eve gidelim.”ancak aynı ev değildi. Bir odanın içinde 55 kişiydik. Bombalar sıklaştı. Çıkartmanın ikinci günü bir bomba bizim sığındığımız evin köşesine vurdu. Ancak arkası vurmuş. Sekerek diğer eve gitti ve orada patladı.”

3 – 1974 YILINA AİT

CANLI SAVAŞ ANILARI

İsim: Kudret Şeyhun

Yaş : 1943 Erzincan

Meslek: Dülger

1974 Erzincan Sarıkamış'ta akerdim. Ben askere başlayalı 4.5 ay olmuştu. Akşam ictimasında bizi topladılar ve Kıbrıs'ta karışıklık var gönüllü gitmek isteyen elini kaldırsın dendi. O sırada otobüsler eğitim alanına dolmuştu. Elini kaldıranlarla birlikte otobüse bindim. Oradan İskenderun'a geldik. Orada herkes kendi branjına göre silah olan Rran verildi.

Öğleden sonra saat 3'te gemiye bindik. Direk buraya mı önce Mersin'e mi gittiğimizi bilmiyorum.çünkü geminin her tarafı kapalıydı ve görmüyordum. Saat 5.00, 5.30 çıkarma plajuna yanaştık. Osmaniye ile Maraş Birliği beraber çıktı. Gemiler kumsala çıkamıyordu. Çıkarma Plajı'ndaki adaya halatlar atıldı ve ilk oraya çıktık. Orada düşüp boğulan arkadaşlarım oldu. Daha herkes inmeden ateş açıldı ve orada vurulan çok oldui ayrıca kargaşa içinde bizimkiler kendi kendilerini de vurdular. Adaya ilk çıktığımda akşama kadar plaj mıntıkasında kaldım. Oradaki irtibatsızlık yüzünden iki birlik birbiriyle çatıştı. Biz Osmaniye Birliğiyle çatıştık ve birkaç şehit verdik. Aynı gece Yüzbir Evler'e çıktık. Meydanlığın yukarısındaki Mücahitlerin telsiz kulübesinin yanında toplandık. Komandolarda meydanlığa paraşütle indiler. Kulübede mücahütlerin ölüleriyle karşılaştık. 18 kişiydiler. Onlardan sadece bir kişi kurtulmuştu. Sonra Girne alındı Makaryos'un köşkü yoğun bir çatışmadan sonra alındı. Oradan Boğaz'a indik. Gece orada kaldık. Beşparmakların eteklerindeki köyleri aldık.

3. günün sabahı İngiliz Tepesi'nde bir uçaksavar bizi taradı. İki kişi gönüllü çıktık.

Ben ve arkadaşım Naim. Uçaklar o mevziyi yok etmek için bomba attılar ancak mevzi imha olmamıştı. Bunun üstüne biz gönüllü olduk.naim Engüllü ve ben sürünerek mevzinin yanına gittik. Mevzideki Rumlar bizi görmemişler. İki kişi mazgal deliğinin sağında ve solunda duruyorduk. Ben elimi cebime attığımda el bombasının olmadığını farkettim. Gerirken düştüğünü tahmin ettim ve Naim'e işaretle bombayı düşürdüğümü onda olan iki bombadan birini bana vermesini söyledim. Naim de heyecandan bombanın pimini çekerek bana attı. Bomba 5 ile 7 sanyı arasında patlıyordu. Arkadışım neyin ne olduğunu ilk anlamadı, bense o bombayı nasıl kapıp içeri attığımı halen anlamış değilim. Daha sonra o da Brend ile işçerisini taradık. 11 kişi orada öldü. İçerde teğmen vardı ancak rütbeleri söküktü. Elbisesinin renginden onun teğmen olduğunu anladım.

Mevziyi yok ettikten sonra ilerlemeye devam ettik. Çatışmalar devam ediyordu. Yaklaşık iki saat kollamamı söyledi. Tam ayağa kalktığı anda 8 mermi ile vuruldu ve orada şehit oldu. 1-2 saat sonra amcasının oğlu Şükri yanıma geldi ve Naim'i sordu.

Bana doğruyu söyletene kadar orada tartıştık. Sonunda ona Naim'in şehit olduğunu söyleyebildim. Bunn üzerine Şükrü en ön safhalarda hiç kendini korumadan Rumun üstüne koşmaya başladı. O da orada şehit oldu.

3. günde ilk hareket sona erd. Adını bilemeyeceğim bir köyün altında bekledik. Yaklaşık 15-16 gün orada kaldı.

Geçitkale bölgesinde mücahitin biri bize Rumların havanda çok iyi olduklarını söyledi. Ben de önde gidiyorum. Portatif kürkle hava toprak atıp toz çıkartıyordum ve oradan kaçıyordum. Birkaç dakika sonra toprak attığım veye havan mermisi düşüyordu. Bu şekilde üç dört defa toz çıkarttım.böylece arkamdan gelenlere havan mermisinin düştüğü yerde mevzi açılıyordu. Bu şekildi yavaş yavaş ilerledik. Sonunda bizim havanların da yardımıyla onları yokettik.

II. Harekatta ben nöbetteydim. Bölük komutanı yemeği erken getirmemi savaşın tekrar başlayacağını söyledi. Yemeği alıp gelirken bana çağırdılar. Savaş başlamış komutan beni çağırıyordu. Yemeği konutandan gizli yaşı arabasına sakladım.

O gün nöbetçi onbaşı bendim ve savaş anında da öyle kaldım. İsmi bilmediğim köyleri alıyoruz. Daha sonra Lekonuk (Geçitkale)u aldık ve Sınırüstü'ne doğru hareket ettik. Köyde halen sivil halk vardı. Sivil halk esir alındı.

Biz Sınırüstü'nde iken haber geldi. Muratoğa Sandallar'da katliam yapılıyordu. En yakın birlik bizdik ve hemen yola çıktık. 3 köyde katliam yapıldı. Kepçeyle çukur açtılar ve insanları diri diri gömdüler. Onları çıkardığımızda mermi izi yoktu. Toprağı açtığımızda bir kadın köprü şeklinde duruyordu ve 6-7 aylık çocuğu kucağındaydı. Onları çıkardığımızda çocuğun vücudu halen sıcaktı. Köyün içinde varelın içinde bir bebek bulundu. Herhalde onu oraya annesi saklamıştı.

Oradan devam ettik. Boğaz'I geçtikten sonra Çayırova'ya kadar ilerledi. Karpaz'da hiç çalışma olmadı. Oradan Mağusa'ya döndük. Mağusa Rumlar tarafından alınamamıştı. Kale dışındaki Rumları temizledik. Türkler sur içinde camide toplanmıştı.

Mağusa'dan sonra Lefke'ye hareket ettik. Gece karanlıkta gidiyordu. Eski yoldan Digoma(Dikmen), Kırnı. Yani dağmaltından gidiyorduk. Serhatköy'yü çıktıktan sonra bir araba karanlıkta keskin virajdan aşağı yuvarlandı. Arabadan cephaneyi falan topladık. Araba portakal bahçesine düşmüştü. Karnım acıkmış ve susamışım. Karanlıkta elimi ağaca uzattım ve küçük bir portakal tuttuğumu zannettim. Kabığını soyamak için ısırdım. O kadar acıydı ki zehirlendiğimi sandım. Ağzımın içi de şişmişti. Korkumdan komutana da söyleyemedim. Daha sonra da o meyvenin portakal değil turunc olduğunu öğrendim.

Oradan Penda'a'ya Yeşilirmak'a gittik. Orada bir maden tepesi vardı. O tepe 2.

Harekattan sonra Rumların elinde kalmıştıç fabrika ise bizdeydi. O tpenin çatışma olmadan alınması gerekiyordu. Böyle emir almıştık. Rumların mevzileri birbirine çok yakındı. Bizim mevzilerimiz kum torbalarıydı. Gece torbaları sırtımıza alarak ilerliyordu. Gündüz Rumlarla aramızın 20-30 metre olduğunu görüyorduk. Onlar geri çekiliyor bizse ilerliyorduk. Böyle böyle o tepeyi olduk ve köyün iine girdik. Sonunda Rumlar korkusundan ky bıraktı ve geri ekildi. Böylece silah sıkmakdan o ky de aldık.

İsim : Ahmet Karas

Yaş : 1955 Çamlıca Doğumlu

Meslek : Emekli

1974 Yılı Rumlar Maratona'dan (Ulukışla) Serdarlı'ya taraf havan atışıyla top atışıyla Serdarlı'nın yanına kadar geldiklerinde biz destek bölük mücahitleri olarak görev yapıyorduk. 18 Yaşlarında Serdarlı'da mükellef mücahitlik yapıyordum. Bizim fazla bir gücümüz yoktu. Türkiye'den gelecek uçakları bekliyorduk. Ama Rumlar erken saatlerde saldırıya geçmişlerdi. Çatoz'un yarısına kadar aldılar. Oradan kaçmak mecburiyetinde kaldık. Son dakikaya kadar direndik. Onların silahları daha fazla ve güçlüydü. Serdarlı'da yazlık gazine mevzilenmiştik. Orada 10-12 Arkadaştık. O gün birkaç kişi de yaralananlar olmuştu. Oradan geri çekilirken öyle havan mermileriyle ve üzerimize atılan toplar arasından geçerek geriliyorduk. Gazino duvarının arkasındaydık. Duvarın arkasına düşen bir havan mermisi o taşları üzerimizden gelip geçirdi. Ben o esnada ölümüyüm sağımıyım diye sordum. Havan dumanıyla tozun topraktan dolayı gözümü açtığımda hiç bir şey göremiyordum. Üzerime elektirik teli kopmuştu ve değdim elektrik olup olmadığını kontrol ettim, hemen üzerimden attım Allah'tan elektrik yoktu. Oradan çıktık Gönendere'ye doğru gerilemeye başladık Kağa Tuzu denilen bölgede tepede bir kaç kişi vardı. Yanımda arkadaşla bunların kim olduğuna dair tereddüt ettik. Rum mu Türk müydüler. Parolamız yoktu tepeye yanaştığımızda bizim askerlerden olduğunu öğrendik. Yanlarına çıktık Oradan bizim arkadaşımız orada kaldı. Beni Gönendere'ye kadar iki askerle getirdiler. Gönendere'de görülen manzara çok korkunçtu. Bütün bölgenin halkı hep oraya toplanmıştı. Kanton bölgeydi. Rumlar dört bir taraftan ilerlemekteydi.

Orada komutanlar telsizle Türkiye'den yardım istemekteydi. Uçaklar geldi. En sonra çevredeki Rumları dağıttığını görebiliyorduk. Marata, Geçitkale Tirmen bomba yağdırışını görüyorduk. Rumlar geri çekildi ve biz biraz rahatladık. Yoksa işimiz çok zordu. Rumların köye yaklaşmalarına çok az bir mesafe kalmıştı. Gönendere'de biz tahmini 4000 kişi bulunuyordu köy meydanında iğne atsan yere düşmezdi. Köye girdiğimizde insan mamzarası karşısında şok yaşadık. Rum buraya bir havan atsa kayıp olabilecek insan sayısını düşünemiyordum. Ne yapacağız diye düşünürken jetlerin gelişi bizi sevince boğdu.

Adı Soyadı: İsmi Mahfuz

Doğum Yeri ve Tarihi: 1956 lefkoşa

Mesleği: Memur

“Abim yalovada komutandı.Bende lefkoşa’da evliydim ve hamileydim.Abim törenlerinin olduğunu ve gidip urubalarını yıkamamı istediğini haber etti.Bunun üzerine bende Yalova’ya gittim. Rumlar kendi aralarında çatışmaya başladı.14 Temmuz’du. Ancak biz Türkler Lefkoşa’ya gelebilirdik.Kaynım “Sende para varsa bana ver deneyim geçebilirsiniz.Arkadanda sen gelin” dedi. Bende bütün paramı ona verdim. O Lefkoşa’ya geldi. Ben orda kaldım. 20 Temmuz barış hareketinden sonra, Rumlar kendi aralarında çatışmayı bırakıp Türklere saldırmaya başladılar. Bunun üstüne bizda İngiliz üstlerine sığındık.20 Temmuz’da İngiliz bizi sinemaya yerleştirdi. Ertesi gün de bizi çadırlara yerleştirdiler. Çadırların olduğu yer ingilizin top sahasıydı.Çadırlarımızda herşeyimiz vardı. Sabah öğlen akşam bize yemeklerimizi verirdiler.

Üstlerde 6 ay kaldım. Üstlere gittikten bir ay sonra doğum yaptım. Ben üstlerdeyken çatışmalar devam ediyordu. Çocuğum kızamık çıkartmıştı.Rumlar bizi hastaneye gidelim goymadılar. Bu yüzden çocuğum öldü.

Çocuğum ölünce kocama haber verdim. Bunun üzerine oda Rum tarafına sızma yaptı.Arkadaşlarıyla birlikte bir Yunan subayını kaçırdılar ve mezarlığın yanındaki bir evde sakladılar.

Klerides görüşmek istediğini Denктаş'a bildirdi. Eğer Yunan subayını geri vermessak çatışmaların tekrar başlayacağını söyledi. Denктаş'ın bu olaydan haberi yoktu. Ledra Palace'dan dönünce olayı öğrendi ve Kleridesi aradı. Benim iade edilmem halinde Yunan subayını geri vereceğini söyledi.

Bir gün üstlerde benim adım çağrıldı. Görüşme odasına gittiğimde kocamın bir Yunan subayını kaçırdığını saat 10:00 da Ledra Palace'da değış tokuş yapılacağını söylediler. Beni bir Ambulans'a bindirdiler. Barikatlarda benim ismimi mikrofonlarla söylüyorlar ve durdurulmadan Lefkoşa'ya saat tam 10:00 da geldik. Orada anlaşmanın olmasını bekledik. Daha sonra Türk tarafına geldim. Türk tarafına geçince önce Denктаş'ın Sarayı'na gittim. Orada yemek yedikten sonra evime geldim.”

İsim : Sultan Pınardan

Yaş : 1956 Aşağı Alsandık (Civiya) Limasol

Meslek : Ev hanımı

15 Temmuz sabahı babam işe gitti. Makaryos'cularla Grivas'cılar birbirleriyle çatışmaya girdiler. Babam işten geri geldi . Bir hafta bu korkuyu çektik. 20 Temmuz sabahı kalktık korkumuzdan ovaya saklanmaya gittik. Radyodan haberleri sürekli takip ederdik. Rum askeri hakkında bilgi alırdık. Gündüz köye dönüp evimize bakardık gece olunca geri ovalara ağaçlıklı alanlara saklanırdık. İki üç gün bu şekilde devam etti . Rum köyü yukarı Civiye olan bu köye teslim bayrağı çekti. Bizler çok sevindik Beyaz çarşaf astılar. Ancak bu sevincimiz çok uzun sürmedi. Tekrar Rum bayrağını astılar. Başladılar bize silah atmaya . Biz köyden kaçmak zorunda kaldık. Bir Türk köyü 8 mil olan (Çanakkale) köyüne vardık. Babamın yeğeni vardı bu köyde üzerimizdeki elbiselerimizle kalmıştık. Babamın yeğeni bize dedi ki "Kombos'un baslarını aldılar bindiler Evdim'i basmaya gittiler" dedi kardeşim orada mükellef mücahitlik yapmaktaydı. Babam bunu duyunca düşüp kaldı.. Bizlerde çok üzölmüştüğ, bu sırada Rum askerleri bizim bulunduğumuz köyü almışlardı. Köy teslim olmuştu. Evimize gelip babamızı esir aldılar. Biz orada iki üç gün kaldık. Babamdan hiç bir haber alamıyorduk. Evdim'de asker olan kardeşim o dönemde Rum taksicilerin çok para göttüklerinden bizi de kardeşim orada bulduğı taksi ile bizleri aldırdı ve İngiliz Ağrotır üslerine gönderdi .Orada İngiliz bize çadır Verdi . 6 Ay çadırlarda kaldık. Kış olduğı için çadırları sular basar, rüzgarlar üzerimizden alırdı. Çok cetin bir çadır hayatıydı Ondan sonra İngiliz bizi Kuzeye vermek istemezdi, kendi yerimize gitmemizi isterdi. Büyüklerimiz İngilizlerden bize aylık bağlamasını istedi. İngiliz bu yükün altından kalkamayınca Denктаş Bey bize geldi ve

çadırlarda ziyaret etti. Ziya Rızkı Bey bizim çadırlarımızda kalırdı . Bizi hiç yalnız bırakmazdı.. Bizi yönetirdi. Sonra karar alındı Türkiye'ye gideceğiz. Babamla Barış Gücü aracılığıyla mesajlaşarak arada bir haber alırdık. Babam daha sonra üç ay kadar sonra esirlikten kurtuldu Kuzeye geçti.Daha sonra dağlardan bizim yanımıza İngiliz Üslerine geçti. Üç ay birlikte yaşadık Türk Hava Yollarıyla Ağrotur Üslerinden önce Adana'ya daha sonra İskenderun'a geçtik. 18 Gün orada yurtlarda kaldık 18 günden sonra İskenderun'dan gemi ile Magosa'ya geldik Baslarla bize ayrılan köye Ağıllar köyüne gönderdiler. Orada hiç unutmam 4 parmak kar vardı. Otobüslerden inen bayıldı inen bayıldı Otobüsün şöferlerine gitmelerine izin verilmedi. Köyü gezdik beğenmedik. Tekrar otobüse bindik Lefkoşa'ya yurtlara yerleştik. Bir hafta kaldıktan sonra amcam Bostancı'ya yerleşmişti. Onun yanına gittik. Bir hafta onun yanında kaldık. Ondan sonra bizim köye Değirmenlik ayrılmıştı, oraya gittik ve yerleştik. Bulduğumuz ev eski kırık dökük eşyası olmayan bir evdi. Sağdan soldan eski püskü birşeyler topladık ve evimizi düzdük. Babam işe girdi ve evimizi yavaş yavaş düzdük. Kardeşim tekrar askerliğine döndü. Hayatımızı türlü çileler içerisinde geçirdik.

İsim : Rasım Amca

Yaş : 1959 Doğumlu Gönyeli

Meslek:Makinist

74 Barış hareketinden sonra barış sağlandıktan sonra Rumlar kaçmıştı . O esnalarda her şey düzene girmeye başlıyordu . O dönemlerde öldürülen Rumların cesetleri topluca gömülüyordu. Alayköy taraflarında toplu rum mezarları vardı. Benim de tıp fakültesindaokuyan bir yeğenim vardı. Kafa taşı üzerinde çalışma yapmak istiyordu. Ben de bir arkadaşım ile beraber ona bu Alayköy yanındaki Rum mezarların birinden zaten üzerlerinde az bir toprak vardı, çok kolayca ulaşabiliyorduk. Erimek üzere olan cesetten kafa tasını aldık ve yeğenime götürdük O tabii ki bunun nereden geldiğini bilmeden bize çok teşekkür etti.

İsim : Rasım Amca

Yaş :1959 Doğumlu Gönyeli

Meslek: Makinist

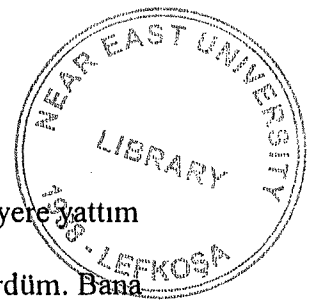
Sığınakta olduğumuz sırada yiyecek tükendi. Amcamın oğlu Hüseyin Amcaoğlu'nun bize şehit olduğunu söylediği an hissettiğimiz üzüntü tahmin edilemezdi. Biz sorduk daha başka ölen varmı? Diye, saymaya başladı Yüksel, Bora, Hacıcık tanıdıkların şehit olduğunu söyledi . Çok üzüldük. Eniştemde Boz Dağ'da çarpışanlar arasındaydı. Boz Dağ'a saldıran Rumlardan geri kaçtılar ve bizim bulunduğumuz sığınağa o gün geldi. Ailesini bir an görme fırsatı bulmuştu. Sığınakta bulunduğu sırada yem yiyeceğinin kalmadığını görünce arkadaşlarıyla birlikte bakkal Hasan'a yiyecek almak için gitti. Bakkal Hasan'ın dükkanı hiç kapanmamıştı. O isteklerini belirttiği zarar verme taraftarı olmadı. Para yoktu eniştemde ve hatta hiç kimsede para yoktu, bakkal öyle bir durumda vermek istemedi . Bir sandık dolusu yiyecek aldı şiddet kullanmak zorunda kalmıştı. İki arkadaşını da kefil bıraktı. Savaş sonrasında parayı alması için kefil kullanmıştı. Sığınağa getirilen eşyalarla oradaki insanlar bir kaç gün idare edebilmişti. En önemli yiyecek olan ekmeği Hulus adında bir amca vardı Fırınının yanına düşen bombalara rağmen hiç eksiksiz ekmeği sığınaklara çıkarıyordu. Sivil Savunma ekipleri bu ekmekleri sığınaklara taşıyordu.

İsim : Rasım Amca

Yaş : 1959 Gönyeli

Meslek : Makinist

Rumlar kendi aralarında sürdürdükleri 5 günlük çatışmanın ardından bizlere saldırmaya başlamıştı. Biz istihbarat aracılığı ile aldığımız haberler ve bu beş gün zarfınca halk için sığınaklar kazıldı, yiyecek stoku yapıldı. 20 Temmuz sabahı saat 03:00sıralarında ev ev sivil savunma ekipleri sığınaklara yerleşmemiz için bize direktif verdi. Babam Sivil Savunma sığınak sorumlusu idi . Bir sığınak içinde yaklaşık 100 kişi vardı. Mahalle mahalle 40 a yakın her mahalleye bir sığınak düşecek şekilde sığınaklar vardı . Sığınaklara girdik saat 5'te sığınak görevlisi babam olduğu için ben cesaretle dışarıya çıktım. Digomo üzerindeki paraşütleri resmen gözlerimle gördüm. Paraşütlerin atılmasıyla havan topları, top atışları aralıksız devam ediyordu. Türkiye'nin çıkartma yaptığını Bayrak Radyosundan dinleme imkanı bulduk. Birinci günü aralıksız silah sesleri, uçakların geldiğini, Bayrak Radyosundan duyduk. Gözlerimiz semada uçakları beklerdik nihayet beklediğimizan geldi ve üç tane Fantom uçağını gördük. Alayköyün üzerine Amerikan İstasyonuna doğru dalışlarını gördük. İki gün süreyle Alayköyü bombaladığını film gibi izledik. Sığınağa getirdiğimiz yiyecekler iki gün sonra tükeniyordu. Gücü olanlar evinde stoğu olanlar getirmişti. olmayanlar olanlarla bölüşerek sığınaklarda yiyorduk. Komşumuz Havva ablanın evinde hellim vardı. Evinin anahtarını bana vererek yerini tarif etti ve hellim almak için sığınağa çıkarken dışarısınınnasıl olduğunu bilmiyordum ve bundan dolayı korkuyordum. Ama o insanlara yiyecek ulaştırmak zorundaydım. Bir sıçramada Havva ablanın evine vardım. Hellim testisini aldım ve sığınağa doğru koşmaya başladım. Sığınak 1000 metre uzaklıktaydı en yakın ev



oydu, sığınağa yakın Gölüm ablanın kümesine bir bomba düştü. Hemen yere yattım
sığınağa az bir mesafe vardı. Sürüne sürüne hellim testisini sığınağa götürdüm. Bana
bir parça hellim verdiler ve her zaman yediğim hellimin bu kadar tatlı olduğunu o
an daha iyi anladım.

İsim :Rasım Amca

Yaş :1959 Gönyeli

Meslek :Makinist

1974 Yılı başlangıcı idi. Ben makinist çırağı idim Cuma günü gecesi ustam dedi falan falan parçadan Rum tarafına geç ve al. Herkules diye bisikletim vardı. Ona binip gittim Yolda giderken hiç bir sorun yoktu. Ne vakit dükkana girdim parçayı almak için Geranezi diye bir Rum vardı , Grevene Fabrikasının yanındaydı. Geranezi'ye her gittiğimde bana bir Coca -Cola açardı. O gün açmadı bana bisikletine bin ve hemen Türk tarafına geç diye beni ikaz etti Ben sordum neden binip gideyim diye, o da burası karışacak dedi . O anda aklıma karışacak dendiği anda savaşı düşündüm. Bisikleti kaparkenden son sürat Türk tarafına ulaşmaya çalıştım. Yolda giderken Rum askerleri askeri kamyonlar içinde bağıra çağıra giderlerdi. Sakat Amet'in yanında Magosa kapısından içeri girmek için ilerledim. Ancak en çok korktuğum an Magosa kapısına girmek için 20 metre kadarlık bir tünel vardı ve ben oradan geçmek zorundaydım. Oraya girdiğim an kalbimin nasıl çarptığını size anlatamam korkudan ölebilirdim. Magosa kapısını geçtiğimde Türk bayraklarını gördüğüm an yüreğim ferahladı. Ne kadar hızlı gitsem bile uzun bir zamanmış gibiydi. Dükkanıma gittiğim an usta beni görürkenden bir telaş içinde "Ne oldu" Diğer tarafta karışıklıklar varmış sana bir şey yaptılar diye ödüm koptu dedi. Bu kelimeleri konuşurken havan toplarının Türk tarafına atışları başlamıştı. O sesleri bugünmüş gibi hatırlarım. Ne olup bittiğini anlayanadık , radyoya sarıldık . Radyoyu açarkenden aralıksız haber vermeye başladı. Bayrak Radyosu Makarios ile Grivas arasında çarpışmaların başladığını belirtiyordu. Radyodan bu habertleri duyarkenden herkes ailesinin yanına ulaşmak için seferber oldu.

İsim : Şermin Çağla

Yaş :1961 Baf Doğumlu

Meslek :Emekli Memur

Yıl 1974 14 Ağustos günüydü. Silah sesleriyle başladı korkular yaşadığımız köyde harp başlamıştı. Köyü rumlar bastı dediler. Herkes şaşkın korku içerisinde sağa sola koşmaya çoluk çocuğunu toparlamaya başlamıştı. Çocuk olduğumuz için çok korkmuştuk. Öğlenden sonra olduğundan gece olunca silah sesleri susmuştu. Ertesi gün şafakla birlikte tekrar silah sesleri başladı. Köyde silah olmadığı için cephede rumlara karşı koyabilmek için olan silahlard ilkel ve az oluşundan dolayı uzun süre rumlara karşı korunamadı ve köyü teslim olmak zorunda kaldı. Saat 09:00-09:30 civarında köye rumlar dağlardan ovalardan köye dolmaya başladı silah sesleri susmuştu.

Cephede bir şehit verdik. Daha sonra köy içerisine inen Rumlar istedikleri kişileri de aramızdan alıp vurdular tüm köy halkını köydeki okullara topladılar silah zoruyla yaşlıları ite kaka Rumla kelimelerle söverek korkutarak sizi öldüreceğiz hepiminizi toplu halde öldüreceğiz diyerek okulların avulusuna topladılar erkekleri ayrı yerde dizdiler kadınlar ve çocukları hep bir tarafa oturdular. Gün boyu orda kaldık. Bizler okullarda topluyken rum askerleride civar köylerdeki evleri soyup sovana çevirdiler. Hayvanları alıp kaçtılar. Bizler gün boyu okul avlusunda aç ve susuz kaldık. Büyüklerimiz konuşmaları anlıyordu.Çünkü komşu köyler Rum olduğu için mallarında işlemeye giden anne ve babalarımız konuştukları için Rumcayı öğrenmişlerdi.

Akşam üzerine kendi aralarında telaşlandıklarını farkedten büyüklerimiz ateş kes olduğunu Türkiye'nin bizi kurtarmaya geleceğini onların köyden ayrılmak

zorunda olduklarını ve barış gücü askerlerinin köye geleceğini öğrenmişti. Rumların kendi aralarında konuşmalarından bunu duyan büyüklerimiz biraz rahatlamış inşallah bizi öldürmeden bırakırlar diye dualar ediyorlardı. Annem sağ salım kurtulalım diye yalvarıp adaklar kurbanlar adamıştı. Gerçekten çok geçmeden barış gücü geldi. Korkulacak birşey yok herkes evine gidilir denildi ve böylece halk dağılmaya evlerine dönmeye başladı. Evine korku içerisinde dönen halk evini bıraktığı gibi bulamamıştı. Hayvanlar şalınmış evlerin içerisi kurşunlanmış kirli çorap ve çamaşırlar çıkarıldı temizleri giyip şehit olanların aileleri perişan tüm kötü günler o günleri bir daha Allah göstermesin. Acı keder dolu günler sürüp gitmekteydi.

Aradan aylar geçti ve kuzey-güney durumu ortaya çıktı. okullar açılmıştı. Ben ve kardeşlerim gidemedik. çünkü biz harpten önce Baf-Limasol ve Lefkoşadaki okullarda okurduk. Harpten dolayı yollar kapalı olduğundan gidemedik ailelerimiz bu duruma çok üzülürdü. Bundan dolayı herkes kaçak yollardan ve dağlardan çocuklarını okula gitmeleri için Kuzeye göndermeye çalışırdı.

Bu durumu öğrenen bazı açıkgoz rumlar köylülerden çok para kopardı. Kuzeye geçmek için dağlardan tepelerden günlerce yol geçerek Kuzeye birçok köy halkı geldi. Üstler bölgesinde de kaçak yollardan birçok köyü gitmiş ve ordan kuzeye geçmişti. Malını mülkünü yıllarca atalarından kalan mallarını rum korkusundan bırakıp kaçmaya başladı eli ayağı tutan yürüyebilen çoluk çocuk herkes

Çok acı ama gerçek olan bu olaylar yaşananlar köylüyü perişan etmişti. Birkaç ay içerisinde köyde sadece yürüyemeyen yaşlı kimseler kalmıştı. Onlarda aylar sonra anlaşıma olduğunda kuzeye gelmişlerdi. Bizler de saatlerce yürüyerek üslere gidip kuzeye gelenlerdeniz. Ben küçük olduğum daha doğrusu çocuk halimle

O zaman malın paranın değerini anlayamazdık. Şimdi malını koyunu parasını bırakıp
buraya gelmek zorunda olanları çok iyi anlıyorum.

İsim : Sinan Pınardan

Yaş :1951 Pınarlı (Vitsada) Doğumlu

Meslek :Hayvancı çiftçi

14 Ağustos 1974 tarihiydiGönendere'den Serdarlı'ya gitmiştik. Harekat başlamıştı. Biz Ayharıda (Ergenekon) da mevzideydik . Türk uçakları Rumları bombalıyordu Tanklar Değirmenlik istikametinden Serdalı'ya girmeye başlamıştı. Biz bunu görünce hem sevindik hem ağladık Türk askerini karşıladık. Göçmen evleri ve polis Rum işgali altındaydı . Rumlar bırakıp kaçmışlardı Ben kendi evimiz olan göçmen evlerine gittiğimde evlerimizi Rumlar yakmıştı. Orada halamla buluştum Halam ve ben askerlere sarıldık. Bir çok askere yiyecek ve su verdi. Halam Türk askerinin söküklerini dikerdi . Annem ve kardeşlerimden Serdarlı'da olduklarını bildiğim halde hiç bir haberim yoktu. Annem ve kardeşlerimin Serdarlı'da bir evde kaldıklarını halamdan öğrendim. Yanlarına gittim. Sarıldık , ağladıkAnnem ve kardeşlerimle birklikte Serdarlı sancağı komutanlığına gittik babamın kaybolduğunu ve annem ve kardeşlerimin açıkta kaldığını , yengemin ve dört çocuğunun da açıkta kaldığını komutana anlattım . Komutan bize iki çadır verdi yanmış göçmen evlerinin avlusuna çadırları kurduk ve komutan aracılığı ile yemek ekmek verilmeye başlandı. Ben tekrar görevime döndüm. Ulukışla'da Rum esir bekliyorduk bir müddet sonar esirler kendi köyümüz olan Pınarlı'ya naklettik. Eski köyüme geldiğim gün geçmiş bütün anılarım gözümün önünden geçti. Bu arada göçmenlerin bazı köylere yerleştirilmeye başladığını duyduk. Bizim köylülerimizi deUlukışla'ya (Maratoya) yerleştireceklerdi. Köyümüzün sakinleri amcalarımız dayılarımız kendi eski köyümüze yerleşmek istediler. Denктаş beye ve Dr. Küçük'e baş vurdular.Esirleri Akova (İpsoz) köyüne naklettiler ve bizim köyü iskana açtılar.

Bizler de geri Pınarlı'ya yerleştik. Ben yine Akova'da görevime
devam ettim. Kasım ayına kadar orada görevime devam ettim Kasım ayında terhis
oldum. Oradaki esirleri Kuzeydeki Rum esirler ile Güneydeki Türk esirleriyle takas
edildi . Bu takasta abim Mehmet Beha Pınardan da onlar arasındaydı eve geri döndü.

IV INDEXES

KİŞİ ADLARI İNDEKSİ

İSİM

SAYFA

Ahmet Karas	20
Aysin Canbaz	13
Ayten	14
Bakkal Hasan	27
Bora	17
Denktaş	23-24-32
Doktor Küçük	8-34
Fırtına Bey	13
Gavur Ali	10
Gülsüm	29
Grivas	24-30
Hacıcık	28
Hasan Türker	13
Hayrettin Kesbiç	9
Hulus	28
Hüseyin Amcaoğlu	27
İlteş Çörekçioğlu	13
İsmi Mahfuz	13
Kasap Skordo	9
Klerides	23
Kudret Seyhun	16
Mehmet Beha Pınardan	35

İSİM

SAYFA

MEHMET Zeki Sevicer	8
Mustafa Sezgin	13
Naim Engüllü	17
Nezaket Kesbiç	13
Özkan Çetiner	13
Rasım Amca	26-27-28-29
Sakat Ahmet	34
Sinan Pınardan	34
Sultan Pınardan	24
Şükrü	17
Şermin Çağla	31

YER ADLARI İNDEKSİ

<u>YER</u>	<u>SAYFA</u>
Adana	25
Ağıllar	25
Ağrutur Üstleri	25
Akıncılar	10
Akova	34
Alayköy	26-28
Antalya	9
Aşağı Alsancak	24
Ayharida (Ergenekon)	34
Aysozomonu	9
Baf	31
Baf Kapısı	10
Beşparmak Dağları	16
Boğaz	16
Boğaz Sancı	13
Çamlıca	20
Çanakkale	24
Çayırova	18
Çıkartma Plajı	16
Dar Boğaz	13-27
Değirmenlik	24-25

YER**SAYFA**

Digomo	28
Erzincan	16
Ford Garajı	8
Geçitkale	17-18-21
Gerenozı	30
Girne	16
Gönendere	20-21-34
Gönyeli	14-26-27-28
İngiliz Tepesi	16
İskenderun	16-25
Kadife Kale	13
Karga Tuzu	20
Karpaz	18
Kırmı	18
Ledra Palace	23
Lefke	18
Lefkonuk (Geçitkale)	17-18
Lefkoşa	8-9-12-22-23-25-32
Limasol	24-32
Luricina	10
Mağusa	18
Mağusa Boğazı	18-20-25

<u>YER</u>	<u>SAYFA</u>
	16
Makoryos'un K����	21-20
Marata	16
Mersin	18
Murata��a	18
Pendaya	34
Pınarlı	9
Piroi	18
Sandallar	8
Saray Otel	16
Sarıkamış	20-34
Serdarlı	18
Serhatk��y	18
Sınır����	21
Tirmen	22
Yalova	13
Yaşar Aile Gazinosu	18
Yeşilırmak	10
Yiğitler Burcu	16
Y��zbir Evler	